

Poznajemy wirusa i zostajemy bohaterem w walce z nim

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa wprowadzająca.

N.: Jak ludzie witają się ze sobą? (np. przybijają żółwika, przytulają się, podają rękę, ściskają się.) Te sposoby witania się są przyjemne i bardzo ludziom potrzebne, ale obecnie panuje pandemia. Czy rozumiecie znaczenie słowa pandemia?

Z powodu jakiej choroby jest teraz pandemia?

2. Poznanie tytułu bajki.

N.: Bohaterem bajki będzie wirus (prezentacja graficzna – załącznik nr 1, rys.1).

Nauczyciel zwraca się do dzieci z poleceniem ułożenia podpisu do obrazka z rozsypanki literowej (załącznik nr 2).

Dz.: Dzieci z rozsypanki literowej układają podpis do obrazka.

3. Analiza głoskowa i sylabowa wyrazu: WIRUS.

- Podajcie, z ilu sylab składa się wyraz: WIRUS.
- Wymieńcie głoski w wyrazie: WIRUS. (W-I-R-U-S.)
- Wymieńcie głoskę z początku wyrazu. (W)
- Wymieńcie głoskę z końca wyrazu. (S.)

4. Czytanie bajki *Wirus* (prezentacja graficzna).

Zapewne wszyscy chcieliby, by ta bajka zaczęła się od słów: Dawno, dawno temu, za górami, za lasami, żyła sobie piękna i dobra księżniczka.

Niestety, akcja tej bajki toczy się tu i teraz. W pewnym miejscu na Ziemi żyły sobie małe stworzonka – między innymi wirusy (rys. 2). Jednak jak się to zaczęło? Już wam opowiadam.

A więc na naszej planecie żyją nie tylko ludzie czy zwierzęta. Miejsce to jest też zaludnione przez małe stworzonka zwane wirusami (rys. 1). Jeden z nich miał bardzo złe plany. Zwany był COVIDEM (rys. 3). Nasz wirus wraz z dorastaniem nie dość, że sprawiał mamie problemy, to robił się coraz silniejszy i sprytniejszy.

Pewnego dnia postanowił pójść o krok dalej. Wybrał się na wyprawę do ludzi. Jego obecność nie spodobała się jednak tutejszym mieszkańcom. Pytacie, dlaczego?

A dlatego, że pewnego dnia wirus postanowił wejść dziecku na rączki (rys. 4). Taki chłopiec lub dziewczynka, wracając do domu, przytulili się na powitanie z mamą i wyściskiwali z ukochaną babcią (rys. 5).

Wirus bardzo się ucieszył, powiększył i zaraził babcię i mamę, a potem kolejne osoby (rys.6).

W ten sposób rozpoczęła się pandemia. Była to wygrana dla COVIDA. Kiedy powrócił do innych wirusów, został nagrodzony koroną i przez co został nazwany – koronawirusem (rys. 1).

Coraz więcej ludzi było chorych. Zamknięto przedszkola, a dzieci zostały w domach (rys. 7). Nie mogły się spotykać ani razem bawić na placu zabaw.

Jednak ludzie postanowili nie poddawać się rządowi wirusa. Dlatego też wymyślili, zasady higieny. Zdecydowali, by: dzieci myły uważnie ręce, co najmniej przez 30 sekund, kichały

tylko w chusteczkę bądź w ramię, dzielnie dezynfekowały ręce oraz zachowały bezpieczny dystans wobec innych dzieci.

Natomiast, aby pokonać wirusa, ludzie ostatecznie uznali, że trzeba dzielnie pójść na szczybień – i w ten sposób zostać bohaterem.

5. Zabawa ruchowa.

Nauczyciel prosi dzieci, aby stanęły w taki sposób, żeby mieć swobodne miejsce w sali. Rozdaje dzieciom chusteczki higieniczne. Informuje, że teraz wspólnie, na podstawie opowiadania, przedstawią scenki, jak pokonać króla wirusów.

Nauczyciel prosi o zaprezentowanie właściwego zachowania podczas:

- kichania,
- kaszlu,
- witania się,
- mycia rąk.

Nauczyciel pokazuje zabawy manualne z chusteczką: zgniatanie, ściskanie, podrzucanie i łapanie.

Nauczyciel ustawia kosz na śmieci i w odległości 1,5 m kładzie szarfę. Informuje dzieci, że jest to bezpieczna odległość, którą powinni zachowywać ludzie, by nie dosięgał ich wirus. Prosi, aby dzieci po kolei podchodziły do wyznaczonego szarfą miejsca i wrzucały do kosza kulkę zrobioną z chusteczki. Nauczyciel przypomina, że po użyciu chusteczki nie należy się nią bawić. Po kichaniu, kaszlu i użyciu chusteczki należy umyć ręce.

6. Praca plastyczna - Wirusowy zawrót głowy

Potrzebne materiały:

- kartka papieru dowolnej wielkości - im większa tym lepsza - daje dziecku lepsze możliwości ekspresji twórczej.
- farby (akwarelki);
- kubek z wodą;
- pędzle;
- słomki do napojów.

Sposób wykonania:

Na kartce robię niewielkie kolorowe kleksy z farby wodnej. Zabawa się zaczyna - córka dmucha na kleksy przez słomkę z różną siłą i pod różnym kątem (istotna jest postawa - by dziecko nie uciskało przepony, dbam też o to by córka nabierała powietrze przez nos, a wydmuchiwała je przez słomkę, proszę także by swobodnie przełykała ślinę:)). Dmuchając przez słomkę Ania "rozgania" farbę po kartce. Okazuje się, że nie jest to takie proste zadanie - ale kto powiedział, że będzie łatwo. Córka nie ustępuje i z moją niewielką pomocą już po chwili powstają różne kształty.

7. Puzzle

Dziecko dostaje od rodzica jeden z rysunków:

rys. 1– Wirus (załącznik nr 1)

rys. 2 – Planeta Ziemia (załącznik nr 1)

rys. 3 – Wirus COVID (załącznik nr 1)

rys. 4 – Wirus na rączkach dziecka (załącznik nr 1)

rys. 5 – Powitanie dziewczynki z babcią (załącznik nr 1)

rys. 6 – Koronawirus na rączkach ludzi (załącznik nr 1)

rys. 7 – Smutne dziecko w domu (załącznik nr 1)

Koloruje go, dzieli obrazek na min. 5 części (może być tu potrzeba pomoc rodzica), następnie rozcina go po narysowanych liniach, układa i przykleja do kartki.

Po skończeniu nadaje mu tytuł i mówi co znajduje się na obrazku.

<https://www.ore.edu.pl/?s=Profilaktyka+chor%C3%B3b+zaka%C5%BAnych+>

<https://www.lauder-morasha.edu.pl/wirusy-i-bakterie/>

<https://www.urwiswakcji.pl/2020/09/wirusowy-zawrot-gowy-dmuchane-obrazy.html>